והצנועין מניחין את המעות כולי –

And the virtuous ones set aside the money, etc.

OVERVIEW

The משנה, cited in the גמרא here, states how they marked off מרא, ערלה משנה and הברות. However קברות says that this was done only on שביעית, but not the rest of the years. The משנה continues that the צנועין would set aside money, etc. תוספות qualifies when the צנועין took this action.

- ^{2} ירנא קמא [קאי] דתנא אי שביעית נוהג בכרם רבעי כדמשמע (דאמילתיה] דתנא בכרם רבעי (דאמילתיה, since משנה, since רשב"ג משנה, since כרם רבעי - ^{2}

צריך לומר דצנועין אשאר שני שבוע קיימי -It will be necessary to assume that the action of the צנועין is referring to the

other years of the שמיטה cycle, not to the seventh (שמיטה) year -

דאי אשביעית כיון שהיו זוכים מן ההפקר לא היו יכולים³ לחלל:

For if the צנועין set aside money also on the שמיטה year it would not be effective, for since the passersby acquire the fruits of כרם רבעי from אנועין, so the צנועין would not be able to redeem them since they belong completely to the passersby.

SUMMARY

The צנועין were not שביעית on שביעית (if we assume that שביעית applies to כרם רבעי).

THINKING IT OVER

תוספות elsewhere explained that the צנועין could not be מחלל for the תוספות (even though generally the rule is זכין לאדם שלא (זכין לאדם שלא (who are גזלנים), since the מלקטים (who are מלקטים) are not גזלנים and they could be מחלל so the צנועין לאדם שלא בפניו לאדם שלא בפניו לאדם שלא בפניו ^{5}

-

 $^{^{1}}$ This means that if the fourth year of the vines was on שביעית, the laws of שביעית apply, including that the fruit of these vines are שביעית like all the produce of שביעית.

² The ת"ק mentions how ערלה ושביעית (and ערלה שביעית) were marked. רשב"ג says that they were marked (seemingly referring to ברם רבעי [and שביעית for then they are הפקר. This indicates that the laws of שביעית apply to ברם רבעי).

³ The entire discussion surrounding the צנועין is whether one can be מקדיש) something which is yours but is not in your possession (which is the case in the other years, since the passersby did not acquire ownership), however on מקדיש where all the produce is הפקר for all to take it is obvious that one cannot be מקדיש (and certainly not מקדיש something which is not his. See "דוה הוא See "Thinking it over"

⁴ See previous תוספות סח,ב ד"ה הוא footnote # 48. עיי"ש.

⁵ See נחלת משה.